

فهرموده‌ی شه فاعهت

له حوزه یفه‌ی کوری یه مان وئهبی هورهیره وه -رهزای خویان لئیت- که پیغمه‌بر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: «خوای گه‌وره خه‌لکی کۆ ده‌کاته‌وه له پرۆژی قیامه‌تدا، ئیمانداران هه‌لده‌ستن هه‌تا به‌هه‌شت لئیان نزیک ده‌کرتته‌وه، دین بۆ لای ئاده‌م -علیه السلام- ده‌لین: ئه‌ی باوکمان داوای کردنه‌وه‌ی ده‌رگای به‌هه‌شتمان بۆ بکه، ئاده‌م ده‌لیت: هیچ شتیک ئیوه‌ی له به‌هه‌شت ده‌رکرد مه‌گه‌ر گونا‌هه‌که‌ی باوکتان نه‌بیت؟ من ناتوانم ئه‌و داوایه‌ بکه‌م، بچن بۆ لای ئیبراهیمی کورم -علیه السلام- خه‌لیلی الله، خه‌لکی ده‌چن بۆ لای ئیبراهیم، وئیراهیم ده‌لیت: من ناتوانم ئه‌و داوایه‌تان بۆ بکه‌م من خه‌لیل بووم به‌لام پله‌م له دوا‌ی پله‌ی ئه‌وانی تره‌وه‌یه، پرۆن بۆ لای موسا که خوای گه‌وره به‌راسته‌وخۆ قسه‌ی له‌گه‌ل کرد، خه‌لکی ده‌چن بۆ لای موسا -علیه السلام-، به‌لام موسا ده‌لیت: من ناتوانم ئه‌و داوایه‌تان بۆ بکه‌م، بچن بۆ لای عیسا -علیه السلام- ئه‌و (وشه‌ ورۆحی الله)* یه، عیسا ده‌لیت: من ناتوانم ئه‌و داوایه‌تان بۆ بکه‌م، بچن بۆ لای موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- بۆیه هه‌لده‌ستیت وئیزن ومۆله‌تی پیده‌دریت، سپارده (متمانه) و ره‌حم (په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی) ده‌نی‌درین بۆ ئه‌وه‌ی له‌ لای راست وچه‌پی (پردی سیرات) بووه‌ستن، کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م له‌ ئیوه‌ به‌سه‌ریدا تپه‌ر دهن وه‌کو بروسکه» گپه‌ره‌وه‌ی فهرموده‌که ده‌لیت: باوک ودایکم به‌ قوربان‌ت بیت، تپه‌ر بوون له‌سه‌ر (پردی سیرات) وه‌کو بروسکه وه‌کو چی وایه؟ -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ئایا نه‌تبینوه بروسکه چۆن دیت ونامینیت له‌ چاو تروکانیکدا، پاشان کۆمه‌لکی تر وه‌کو خیرایی با ده‌په‌رنه‌وه، پاشان کۆمه‌لکی تر وه‌کو خیرایی بالنده‌ ده‌په‌رنه‌وه، پاشان کۆمه‌لکی تر به‌راکردن که کرده‌وه‌کانیان وایان لیده‌که‌ن به‌م شپوه‌ تپه‌ر بن. وپیغمه‌به‌ره‌که‌تان -صلی الله علیه وسلم- له‌سه‌ر (پردی سیرات) پراوه‌ستاوه ده‌لیت: (ئه‌ی په‌روه‌ردگار رزگارمان بکه وبمانپارێزه، رزگارمان بکه وبمانپارێزه)! هه‌تا کرده‌وه‌کانی کۆمه‌لک ناتوانن یارمه‌تیده‌ریان بن بۆ په‌رینه‌وه، بۆیه پیاوی وا دیت له‌سه‌ر سکی تپه‌ر ده‌بیت، وله هه‌ردوو لاکانی (پردی سیرات) قولایی هه‌لواسراو هه‌یه، فهرمانیان پیکراوه به‌گرتن وراکیشانی ئه‌وانه‌ی فهرمانیان له‌سه‌ر دراوه به‌ راکیشانیان (بۆ ناو دۆزه‌خ)، که‌سی وا هه‌یه به‌ نازار وبری‌نداریه‌وه رزگاری ده‌بیت، به‌لام که‌سانی تر هه‌یه که‌ فپه‌رئ ده‌درینه‌ نپو دۆزه‌خ». ئه‌بوهوره‌یره ده‌لیت: «سویند به‌ ئه‌و زاته‌ی نه‌فسی ئه‌بوهوره‌یره‌ی به‌ ده‌سته، قولی دۆزه‌خ حه‌فتا ساله».

[صه‌حیحه] [موسلیم گپه‌راوبه‌تیه‌وه]

خوای گه‌وره خه‌لکی کۆده‌کاته‌وه له‌ پرۆژی قیامه‌تدا بۆ لپه‌رسینه‌وه وپادا‌شتدانه‌وه بۆیه ئیمانداران هه‌لده‌ستن هه‌تا به‌هه‌شت لئیان نزیک ده‌کرتته‌وه، وده‌رگای به‌هه‌شتیان بۆ ناکرتته‌وه به‌هۆی زوری ماوه‌ی وه‌ستان له‌ رۆژی قیامه‌تدا، خه‌لکی ده‌چن بۆ لای ئاده‌م -علیه السلام- بۆ ئه‌وه‌ی داوا له‌ خودا بکات بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت بکرتته‌وه، پیغمه‌به‌ر ئاده‌م وه‌لامیان ده‌داته‌وه به‌وه‌ی ئه‌و ناتوانیت ئه‌و داوایه‌ بکات؛ چونکه ئه‌و گونا‌هه‌یکی کردووه که هۆکاری ده‌رجوونی هه‌موویان بوو له‌ به‌هه‌شت، ده‌یاننپه‌ریت بۆ لای پیغمه‌به‌ر ئیبراهیم -علیه السلام-؛ چونکه خه‌لیلی خودایه‌ و خه‌لیلی واته‌ ئه‌وپه‌ری پله‌ی خۆشه‌ویستی، بۆیه خه‌لکی ده‌چن بۆ لای ئیبراهیم پشیمان ده‌لیت: من ئه‌و پله‌ به‌رزهم نیه که ئه‌و داوایه‌ بکه‌م (ئه‌میش وه‌کو ده‌رپه‌رینی ساده‌یی -تواضع-) له‌ لایه‌ن پیغمه‌به‌ر ئیبراهیمه‌وه -علیه السلام- وده‌لیت: بچن بۆ لای موسا؛ چونکه خوای گه‌وره به‌راسته‌وخۆ قسه‌ی له‌گه‌ل ئه‌و کرد، بۆیه خه‌لکی ده‌چن بۆ لای پیغمه‌به‌ر موسا -علیه السلام- پشیمان ده‌لیت: من ناتوانم ئه‌و داوایه‌تان بۆ بکه‌م، بچن بۆ لای عیسا؛ چونکه خوای گه‌وره به‌ وشه‌یه‌ک ئه‌وی دروستکرد، (کلمه‌ الله و روح الله)* یه، خه‌لکی ده‌چن بۆ لای پیغمه‌به‌ر عیسا -علیه السلام- پشیمان ده‌لیت: من ناتوانم ئه‌و داوایه‌تان بۆ بکه‌م، بۆیه ده‌چن بۆ لای پیغمه‌به‌رمان موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- وداوای لیده‌که‌ن که داوا له‌ خودا بکات که لپه‌رسینه‌وه‌یان به‌ریا بکات وده‌رگای به‌هه‌شتیان بۆ بکاته‌وه، وپیغمه‌به‌ر -صلی الله علیه وسلم- داواکه‌یان جپه‌جپه‌کات وداوای ئیزن وه‌رگرتن ده‌کات وئیزنی پیده‌دریت، بۆیه [سپارده (متمانه) و ره‌حم

(بەيوەندى خزمایەتى) [دین لە ھەردوو لای (پردى سیرات) ڕادەووەستى، كە ئەمیش ڕەدئىكى لەسەر دۆزەخ دانراوە. و خەلكى بەسەرىدا تىپەر دەبن بە گۆپەرى كەردەووەكانیان. ئەوانەى لەم دۇنیایەدا بە خێرا بوون بۆ ئەنجامدانى كەردەووەى چاكە بە خێراىى بەسەرىدا تىپەر دەبن و بە پێچەوانەشەو. ھەندىك ڕەزگاربان دەبیت و ھەندىك تر دەكەونە ناو دۆزەخەو. ھەفتا سأل دەخایەنیت ھەتا بگەیتە قولى بنى دۆزەخ، خواى گەورە ھەموومان بپارێزیت. * (مەبەست لە -كلمة الله- وانا وشەى خودایە، و -روح الله- وانا ڕۆحىكە لە لایەن خوداوە، كە خواى گەورە بە وشەىك ڕۆحى دروستكرد لە ناو سكى مەریەمدا -عليها السلام-، بۆبە وەكو ڕەزلىگرتنىك بۆى نازناوى -كلمة الله و روح الله-ى پێبەخشاو، و ھەروەكو مەرۆفەكانى ترە بەلام بە بى باوك لە دایك بوو و ئەمە ھىچ مانای ئەو نىبە كە كورى خودایە پەنا بە خودای بى شەرىك و بى ھاوتا، ھەروەكو بانگەشەى نەسپرانىە موشرىكەكان ھەندىكان بەھۆى ئەوھى باوكى نەبوو بە عىسا دەلین: (كورى خودایە) ئەگەر وا بىت خۆ ئادەم -عليه السلام- بە بى باوك و بە بى دایك خواى گەورە بە دەستەكانى خۆى دروستى كرد، ئایا بۆ بە ئەو نالین كورى خودا؟ تەنھا بانگەشەىكى پوچ و بى بنەمایە لە لایەن نەسپرانىەكان و ھاوشىووەكانیانەو لە موشكرىكەكان لەوانەى بانگەشەى بوونى كور دەكەن بۆ خواى گەورە، بەلكو -ئەمە ئەوپەرى كوفر و شىرك و دەرچوونە لە ڕەببى پەرسى بەك خوا پەرسى -تەوھىد

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5865>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

